

yükseltilmesi insanların, özellikle fakirlerin omuzlarında bir yük oluşturmakta ve fakirlik kat be kat artmaktadır. Dolayısıyla da fakir sayısı artmakta ve insanların yaşam standardı düşmektedir.

Üçüncüsü: Su, elektrik ve doğalgaz gibi insanların temel ihtiyaçlarının fiyatlarının yükseltilmesi, insanlara iş imkanı sağlanmamasının ve onlara gelir kaynakları oluşturulmamasının devlet tarafından dikkate alınmaması insanlar için bir zulümdür ve bunu da ancak zulmetmeyi alışkanlık haline getiren bir kimse yapar.

"Onlar için cehennem ateşinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırırız!" [el-Âraf 41] Böylesi bir politikayla insanların yaşam standardının yükselmeyeceğinde şüphe yoktur. Aksine mevcut standardı daha da düşürecektir. Zira geleneklerin ve törenlerin düzenlenmesinin bununla hiçbir alakası yoktur. Bilakis bu proje, hükümetin idaredeki acziyetini gizlemek amacıyla oluşturulmuş aldatıcı bir politikadır.

2009 yılının Ebu Hanife yılı olarak ilan edilmesine gelince; bu da başka bir siyasi projedir. Yoksa bununla ne İslam'ın tazimi ne İmam Ebu Hanife, alimler ve Müslümanların onuru ne dinin rükünlerinin korunması ne de İslam kanunlarının tatbik edilmesi kast edilmektedir. Bilakis Hükümet bunu, Müslümanlara karşı habis projelerini gerçekleştirmek için ilan etmiştir. Nitekim bu yılın başında Ebu Hanife yılı münasebetiyle bir konferans düzenlendi. Dolayısıyla buraya Tacikistan'ın dört bir tarafından alimler toplandı ve burada Tacikistan Devlet Başkanı'nun konuşmacılarla nasıl muamele ettiği çok açık idi. Zira onlarla alay etmesi alimlere yönelik saygısızlığında, onlara olan düşmanlığında ve konuşmacıların sözlerini kesmesinde net bir şekilde görünmekteydi. Nitekim konuşmacılardan biri, "İmam Ebu Hanife, sadece ibadetler hususunda içtihatla bulunmamış, bilakis siyasi, ekonomik ve yönetim hususunda da içtihatla bulunmuştur ve hükümetin de bu içtihatları kabul etmesi gerekmektedir" dediğinde Cumhurbaşkanı bu kişinin konuşmayı tamamlamasına imkan vermeyerek ona şöyle demiştir: "Duygusal olma, bir saatten beri ne hakkında konuştuğumuzu görmüyor musun?!" Diğer bir konuşmacı Kur'an ve hadis öğretiminin eğitim programlarına dahil edilmesini önerdiğinde ise Cumhurbaşkanı, mevcut şartların buna uygun olmadığını öne sürerek bu kişinin de konuşmasını bitirmesine imkan tanımadı!

Hakeza Cumhurbaşkanı'nın alimlere muamelesi, onlara hiçbir değer vermediğini ve onlara öfke duyduğunu göstermektedir. Zira o, alimlerin konferansta sunduğu hiçbir öneriyi kabul etmemiş, dahası ele alınması için herhangi bir öneride de bulunmamıştır! Tüm bunlar göstermektedir ki konferans, alimleri, onların çalışmalarını ve önerilerini takdir etmek için olmamıştır. Aksine 2009 yılının Ebu Hanife yılı olarak ilan edilmesinden maksat diğer hususları gizlemek içindir.

Medya organlarının Tacikistan'da sadece bir mezhep olmalıdır ve başka İslami mezheplerin, hareketlerin ve partilerin varlığı Müslümanlar arasında ihtilafı ve ayrımcılığı körükler şeklinde sık sık gündeme taşıdıkları haberleri dikkate aldığımızda bu yılın Ebu Hanife yılı olarak ilan edilmesinin arkasında yatan gerçeğin, devletin takip ettiği çizgiyi takip etmedikleri gerekçesiyle tüm İslami hareketlerin üyelerini tutuklamak ve hapsedmek için kendisine bir gerekçe oluşturmak için olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu hususu sabitleştirip vurgulamak için de devlet, "Tacikistan Cumhuriyeti'nin, inanç ve dini kurumların özgürlüğüne ilişkin yasayı" ilan etmiştir. Ebu Hanife konferansının düzenlenmesinden sonra çıkartılan bu yasayı Temsilciler Meclisi Yüksek Kurulu 5 martta onaylamış ve 26 martta da Cumhurbaşkanı İmam Ali Rahman bunu imzalamıştır. Bu yasanın incelenmesiyle ortaya çıkmaktadır ki bu yasa, İslam ve Müslümanlar ile savaşmak için konulmuştur. Dolayısıyla bu yasa, kurumların, hareketlerin, partilerin hatta hiçbir hareketle ilişkisi olmayan Müslümanların takip edilmesine ve kontrol altında tutulmasına izin vermekte ve her zaman onların işlerine müdahale yetkisi tanınmasının yanı sıra yerel mescitler ile üniversite mescitlerinin yapılmasına da sınırlama getirmektedir. Yaşları on yedinin (17) üzerinde olan Müslümanların din eğitimi görmesini yasaklamaktadır(!) ve yasaya göre mescit imamlığı ve hatipliğine hükümetin politikasını kabul eden kimseler atanmaktadır.

Dördüncü maddenin altıncı bendinde şöyle geçmektedir: "Din ve itikata yönelik farklılıklara ve tanımlamalara davet yasaklanır." Aynı maddenin dokuzuncu bendinde şöyle geçmektedir: "Kanunda belirlenen düzenlemeye göre kayıt altına alınmış dini kurumların dışında genel olarak

tebliğ ve dini çalışma caiz değildir." Bu ve bunun dışındaki kanunlar, tüm Müslümanların ve hareketlerin toplum içerisinde davet taşımalarını yasaklamakta ve güvenlik dairelerinin, bunu yapan kimseleri takip etmesine, hapsedmesine ve işkence etmesine imkan tanımaktadır. Otuzuncu maddenin ilk bendinde şöyle geçmektedir: "İnanç ve dini kurumların özgürlüğü hususunda Tacikistan Cumhuriyeti Mevzuatının uygulanmasının genel denetimini Tacikistan Cumhuriyeti Başsavcılığı yapar." Bu ve diğer noktalar, emniyet daireleri ve savcılığın, hükümet tarafından kayıt altına alınmış olsa bile istedikleri bir vakitte herhangi bir kurumun veya dini bir partinin işlerine müdahalesine, onları teftiş etmelerine ve çalışmalarını durdurmalarına izin vermektedir. Yasanın pek çok maddesinde; kurumlar Tacikistan Hükümeti'nin yasama kriterlerine uymadıklarında onaylanmaz ve dini bir kurum bunu yaptığında çalışması durdurulur ifadesi geçmektedir. Dolayısıyla hükümet bu durumda kendisine, çeşitli gerekçelerle kayıtlı parti ve kurumların işlerine müdahale etme ve dilediği zamanda bunların çalışmalarını durdurma yetkisi vermekte olup bu da yeni hareketlerin kayıtları önünde bir engel oluşturmaktadır.

Bu maddeler göstermektedir ki Hükümet, kayıtlı olup olmadıkların bakmaksızın tüm İslami hareketleri ve hiçbir hareketle ilgisi olmayan Müslümanları sıkı bir şekilde kontrol etmek amacıyla güvenlik daireleri ve savcılık için uygun bir atmosfer oluşturmaktadır. Dolayısıyla güvenlik daireleri, bu hareketlerin üyeleri ile diğer Müslümanları anlamsız gerekçelerle kontrol altında tutacak ve toplum içerisinde davetin taşınmasını engelleyecektir. Bilindiği üzere davetin taşınması ile emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker Müslümanların üzerine farz-ı ayındır ve bu amellerin engellenmesi büyük bir cürüm sayılır. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

"İnkâr edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onların, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, azaplarını kat kat artıracacağız." [en-Nahl 88]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Ve aralarından bir çağrıcı, Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun! diye bağırr. Onlar, Allah yolundan alıkoyan ve onu eğip bükme isteyen zalimlerdir. Onlar ahireti de inkâr edenlerdir." [el-Araf 44 45]

11. maddede mescitlerin inşa edilmesine nüfus sınırlaması getirilmiştir. Bu maddenin 3. bendinde şöyle geçmektedir: "Nüfusu 10 ila 20 bin arası olan mahallelerde cami inşa edilebilir. Duşanbe beldesinde ise nüfus çok olduğundan nüfusu 30 ila 50 bin arası olan mahallelerde cami inşa edilebilir." Nitekim aynı maddenin 4. bendinde şöyle geçmektedir: "Nüfusu 500 ila 1000 arası olan mahallelerde beşli mescit inşa edilebilir. Duşanbe beldesinde ise beşli mescit, nüfusu 1000 ila 5000 arası olan mahallelerde inşa edilebilir." Bu sınırlamalar, hükümetin yeni mescitler inşa edilmesini engellemesine veya bazı mescitleri kapatmasına imkan vermektedir. Tacikistan'daki mescitlerin çoğu özellikle Duşanbe beldesinde olmasına rağmen salat kılanlara yeterli gelmemekte ve cemaatin çoğu salatlarını mescitlerin avlusunda veya dışarıda kılmaktadırlar. Bu manzara özellikle Cuma, teravih ve bayram salatlarında şahit olunmaktadır.

Mescitlerin inşasına sınırlama getirilmesi veya mescitlerin yıkılması büyük günahlardan sayılır. Dolayısıyla Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir kimse bu büyük günahı işleyemez. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın mescitlerinde O'nun adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır! Aslında bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır." [elBakara 114]

Allah Subhanehu'ya ibadet etmek için tahsis edilen yerlerin genel mülkiyet olduğu hususunda ümmetin alimleri ittifak etmişlerdir. Ancak bir kişi evinin bir bölümünü salatı için bir yer olarak tahsis etmişse burası onun mülkü olarak kalır ve genel mülkiyete dönüşmez. Ancak burasını, insanların salatlarını eda edecekleri bir yere çevirmişse o taktirde diğer mescitler gibi genel

mülkiyetten olur. Bunun yanı sıra mescitlerin yıkılması veya mescitlerin inşasına sınırlama getirilmesi veya içerisinde salatın engellenerek dünyevi maksatlarla kullanılması veya arazisinin satılması haram bir amel olup İslam'da büyük bir cürümdür.

Bu kanunun 6. bendinde şöyle geçmektedir: "Mescit hatipleri ve imamları, Hükümete bağlı Din İşleri Temsilcilik Dairesi'ni onayıyla seçilir." O halde bu maddeye binaen mescit hatipliği ve imamlığına hükümetin politikasını kabul edenlerden başkası atanmayacaktır. Zira güvenlik dairesi, bir kişiyi imamlık için uygun gördüğünde şöhretine, Kur'an ve hadis ilmine bakılmaksızın bu kişi imamlık için aday olacaktır. Dolayısıyla da Din İşleri Temsilcilik Daireleri, yani dini komisyon ve güvenlik dairesi, dine ihlas ile hizmet edecek olan muhlis alimlerin imam olmalarına izin vermeyecektir. Oysa Allah'tan korkan ve Allah için hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayan bu alimler imamlığa onlardan daha layıktırlar. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

"Kulları içinden ancak âlimler, Allah'tan (gereğince) korkar." [Fatır 28]

4. maddenin 14. bendinde şöyle geçmektedir: "Anne-baba veya bunların yerinde olanların, inanç özgürlüğü çerçevesinde bizzat uygun gördükleri şekilde evlatlarını eğitime ve çocuklarının hukukunu gözetme hakları vardır." Bu maddenin 15. bendinde ise şöyle geçmektedir: "Anne-baba veya bunların yerinde olanların izni olmaksızın çocukların dini kurumlarda çalışmasına veya dini kurulların eğitimine teşvik edilmesi yasaklanmıştır." Çocukların dini rükünleri öğrenmeleri veya onların oda üslubuyla eğitim veren kimselere teslim edilmeleri veya onların dini medreselere verilmeleri Müslüman Tacik halkı nezdinde mutad bir iş haline gelmiştir. Ancak 14. madde, "Çocuk haklarının ihlali ve inanç özgürlüğü "gereğesiyle bu amellerin önüne engel koymaktadır. Oysa İslami şeriat Müslümanlara, evlatlarına çocukluk günlerinde şeri ilimleri öğretmelerini emretmiştir. Yine on yaşına (10) gelip de şeri hükümleri uygulamadıklarında onları dövme emretmiştir. Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

"Çocuklarımız yedi yaşına ulaştıklarında

salata alıştırırız. On yaşına ulaştıklarında ise onları dövünüz." İmam Ahmed'in Müsned'inde rivayet ettiği bu hadis, çocuk terbiyesinin iki merhaleye ayrıldığını göstermektedir. Birinci merhale: On yaşına kadar olan dönemi kapsamaktadır ki bu sırada çocuk, eğitim için dövülmez. İkinci merhale: On yaşından sonraki dönemi kapsamaktadır ki bu sırada çocuk, eğitim için dövülür.

Tacikistan'daki çocuklar 13-14 yaşları arasında buluş çağına girmelerine rağmen Tacik Cumhuriyeti kanununda buluş yaşı 17 olarak belirlenmiştir. Buluş çağına girmiş bir Müslüman'ın, Hilafet Devleti'ni ikame ederek İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışan bir Hizb'e katılması da dahil şeri hükümleri yerine getirmesi vacip olmaktadır. Ne ana babanın ne hükümetin ne de hiçbir kimsenin bu onları bu amelden engelleme hakları yoktur. Çünkü İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışan siyasi bir Hizb'le çalışmayı terk etmek günahtır ve Allah'a isyanda hiçbir kimseye itaat yoktur. Aynı şekilde bir Müslüman'ın buluş çağından sonra amelleri ile ilgili şeri hükümleri de öğrenmesi gerekir. Dolayısıyla hiçbir kimsenin onun amelleriyle ilgili hükümleri öğrenmesini engellemesi caiz değildir. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

" Biz,

insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim." [Ankebut 8]

Bu yasanın çıkmasından sonra, yani geçen hazirandan şu ana kadar **Hizb-ut Tahrir** şebabına yönelik tutuklamalar artmıştır. Emniyet birimleri de İslami hareketlerin saflarında çalışan birçok Müslüman'ı özellikle Selefî ve Tebliğ cemaatinin üyelerinin yanı sıra hiçbir İslami hareket içerisinde bulunmayan bazı Müslümanları tutuklamışlar ve tutuklular, insan aklının almayacağı eziyetlerle karşı karşıya kalmışlardır.

Hülasa; Hükümetin tüm hususlardaki politikası İslam'a ve Müslümanlara karşı odaklanmış olup bunların Müslümanlara hiçbir faydası yoktur. Dolayısıyla Müslümanların kalplerinin dinlerini arzu etmesi, mescit sahalarının genişletilmemesine rağmen salat kılanların saflarının artması, başörtülü Müslüman kadınların saflarının artması, Müslüman gençlerin dinlerinin rükünlerini öğrenmeye hürs

göstermesi ve kız öğrencilerin şeri elbise giymesi; işte tüm bunlar hükümeti rahatsız etmektedir. Bu nedenle bu çalışmalarını durdurmaya muktedir olmak ve aldatıcı politikasını uygulamak için inanç ve dini kurumların özgürlüğü yasasını çıkartmıştır. Bundan maksat ise Müslümanların kalplerindeki din sevgisini söndürmek ve Allah'ın izniyle yakında kurulacak olan Hilafet Devleti'nin ikame edilmesini engellemektir.

" Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır." [es-Saf 8]

Selefi ve Tebliğ hareketi mensubu kardeşlerimiz siyasete müdahale etmeyeceklerini, siyasetten uzak İslam'ın bir cüziyle iktifa edeceklerini ve Hükümete bağlılığın vacip olduğunu söyleyerek bu şekilde Hükümetin öfkesinden ve tutuklamalarından sakınacaklarını iddia etmelerine rağmen Hükümet tarafından yapılan takibat, eziyet ve tutuklamalarla karşı karşıya kalmışlardır! Bu kardeşlerimize deriz ki; gece gündüz onları övmediğiniz sürece küffar ve onların ajanları olan Müslüman yöneticiler, İslam'ı tamamen terk edinceye hatta kendisine davet etmeye devam ettiğiniz bir cüzünü bile terk ettirinceye kadar sizlerden asla razı olmayacaklardır! Zira Hükümet, küfür hükümleriyle yönetmeye devam ettiği müddetçe dinine sarılan hiçbir Müslüman'dan zinhar razı olmayacaktır. Bunun içindir ki ona boyun eğmek helal değildir. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

"Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Nasraniler de asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır." [el-Bakara 120] Yine deriz ki; İslam'a davet ve hükümlerinin tatbik edilmesi, Raşidi Hilafet Devleti'ni kurup İslami hayatı yeniden başlatmak için ciddi bir çaba sarf ederek sadakat ve ihlasla çalışıp ideolojisi İslam olan siyasi bir Hizb'in metodu hakkında Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in beyan ettiği bir metot dışında asla gerçekleşmeyecektir. Bu da **Hizb-ut Tahrir**'in üzerine seyrettiği şeydir. Vallahu Veliy-ut Tefvik.

Hizb-ut Tahrir
Tacikistan

H. 07 Şevval 1430
M. 24 Eylül 2009

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org | www.qirim-vilayeti.org